

ಮಾವು : ಪೀಡೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅವಶ್ಯ

ಕೆ. ಪಿ. ಗುಂಡಣ್ಣವರ ಮತ್ತು ಹರೀಶ ಡಿ. ಕೆ.

ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರ, ಹನುಮನಮಟ್ಟ - 581 135

☎: 9535993257

ಮಿಂಚಂಚೆ: gundannavarkp@uasd.in

ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿನ ಹೋಷಕಾಂಶಗಳು, ರುಜಿ ಹಾಗೂ ಬಹುಪಯೋಗಿತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೇಡಿಕೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಮಹತ್ವದ್ದೆನಿಸಿದೆ. ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಬರುವ "ಜೈವಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು" ಬನೆಂಬದನ್ನು ಈ ಲೇಖನ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದು ಹಣ್ಣುಗಳ ರಾಜ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಮಾವು, ಉಷ್ಣವಲಯದ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು, ಇದನ್ನು ಸುಮಾರು 6000 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶವು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಮಾವು ರುಚಿಕರ ಮತ್ತು ರಸಭರಿತ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಟಮಿನ್ ಎ ಮತ್ತು ಸಿ ಹೊಂದಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ಔಷಧಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾಜಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಅಧಿಕ ಬೇಡಿಕೆಯಿದ್ದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ, ಜಾಂ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ಹಣ್ಣಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 25 ರಷ್ಟು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನದು. ಭಾರತದಿಂದ ರಫ್ತಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ತಾಜಾ ಹಣ್ಣುಗಳ ಒಟ್ಟು ರಫ್ತಿನ ಶೇ. 40 ರಷ್ಟು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನದು. ಈ ಬೆಳೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆಧುನಿಕ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ರೋಗ ಮತ್ತು

ಕೀಟಗಳಿಂದ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ರೋಗ ಕೀಟಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರೆ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಂದ ಫಸಲು ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಹತೋಟಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಸಾಧ್ಯ.

I. ಕೀಟಗಳು

➤ ಮಾವಿನ ಜಿಗಿ ಹುಳು

ಈ ಕೀಟವು ನಸು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾವು ಹೂವಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಫೆಬ್ರವರಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಣ್ಣು ಜಿಗಿ ಹುಳುಗಳು ಹೂ ಮೊಗ್ಗುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೂ ಗೊಂಚಲಿನ ದೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಿಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಮರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಕೀಟಗಳು ಹೂ ಮತ್ತು ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತವೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಮಾವಿನ ಮರಗಳನ್ನು 9ಮೀ. x 9ಮೀ. ಅಥವಾ 12ಮೀ. x 12ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹೂ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹಾಗೂ ಕಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡಗಳಿಗೆ 2 ಮಿ. ಲೀ. ಮೆಲಾಥಿಯಾನ್ 50 ಇ.ಸಿ. ಅಥವಾ 0.25 ಗ್ರಾಂ ಥಯೋಮಿಥಾಕ್ಸಾಮ್ 25 ಡಬ್ಲ್ಯೂಜಿ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸಬೇಕು.

➤ ಮಾವಿನ ಮೂತಿ ಹುಳು/ಟೆಕೋರಕ

ಈ ಕೀಟವು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೀಟವು ಕಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನಿಡುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಮರಿ ತಿರುಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಮೃದುವಾಗಿರುವ ಬೀಜದ ಒಳಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಫ್ರೌಡ್ ಕೀಟ ಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವಾಗ ಹಿಕ್ಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಕ್ಟೋಬರ್, ನವೆಂಬರ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾವಿನಮರದ ಕೆಳಗೆ ಉಳಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಲೀ. ನೀರಿಗೆ 1 ಮಿ.ಲೀ. ಫೆಂಥಿಯಾನ್ 100 ಇ.ಸಿ. ಬೆರೆಸಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನ ಎರಡನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು 3 ವಾರಗಳ ನಂತರ ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸಬೇಕು.

➤ ರೆಂಬೆ ಕುಡಿಕೊರಕ

ಈ ಕೀಟದ ಹಾವಳಿ ಅಗಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಪತಂಗವು ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತದೆ. ಹುಳುಗಳು ರೆಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೆಣೆದು ಅದನ್ನು ಕೊರೆದು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ರೆಂಬೆಗಳು ಒಣಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಒಣಗಿದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಸುಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಲೀ. ನೀರಿಗೆ 1.7 ಮಿ.ಲೀ. ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ 30 ಇ.ಸಿ.ಯನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಬಂದಾಗ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು 15 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸಬೇಕು.

➤ ಹಿಟ್ಟು ತಿಗಣೆ

ಬಿಳಿ ಹಿಟ್ಟಿನಂತಹ ತಿಗಣೆಗಳು ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳಿಂದ, ಹೂ ಗೊಂಚಲಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿನ ತೊಟ್ಟಿನ ಭಾಗದಿಂದ ರಸ ಹೀರುತ್ತವೆ. ಬಾಧೆಗೊಳಗಾದ ಭಾಗಗಳು ಒಣಗುತ್ತವೆ. ಬೂಪ್ಪ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: 0.25 ಗ್ರಾಂ ಥಯೋಮಿಥಾಕ್ಸಾಮ್ 25 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಜಿ. ಅಥವಾ 1.7 ಮಿ.ಲೀ. ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ 30 ಇ.ಸಿ.ಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ಲೀ. ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

➤ ಹಣ್ಣಿನ ನೋಣ

ತಿಳಿ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಫ್ರೌಡ್ ನೋಣಗಳು ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಹಳದಿ ಮರಿಗಳು ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಗಳಾಗಿ ನಂತರ ಕೊಳೆತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಣ್ಣುಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಹಣ್ಣು ನೋಣದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 10 ಬಲೆಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ 1 ಮಿ.ಲೀ. ಮೀಥೈಲ ಯುಜೆನಾಲ್ ಮತ್ತು 1 ಮಿ.ಲೀ. ಮೆಲಾಥಿಯಾನ್ 50 ಇ.ಸಿ. ಬೆರೆಸಿದ ದ್ರಾವಣ ಬಳಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಬಲೆಗೆ 100 ಮಿ.ಲೀ. ದ್ರಾವಣ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿಗೆ 4ಗ್ರಾಂ ಕಾರ್ಬಾರಿಲ್ 50 ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಪಿ. ಅಥವಾ 1.7 ಮಿ.ಲೀ. ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ 30 ಇ.ಸಿ.ಯನ್ನು 10 ಗ್ರಾಂ ಬೆಲ್ಲದೊಂದಿಗೆ ಕರಗಿಸಿ ಹಣ್ಣು ಮಾಗುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

II. ರೋಗಗಳು

> ಬೂದಿರೋಗ

ಹೂ ಹಾಗೂ ಕಾಯಿ ಬಿಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ರೋಗದ ತೀವ್ರತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ತಾಪಮಾನ ಹಾಗೂ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಾಪಮಾನ ಇರುವಂತಹ ಚಳಿಗಾಲದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವದು. ಹೂ ಗೊಂಚಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಶಿಲೀಂಧ್ರದ (ಓಯಿಡಿಯಮ್ ಮೆಂಗಿಫೆರೈ) ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿ ನಂತರ ಸಣ್ಣ ಕಾಯಿ, ಎಲೆ ಹಾಗೂ ರೆಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡು ಬಂದು, ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಹೂಗಳು ಉದುರುವುದಲ್ಲದೆ, ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೋಗದಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿ ಉದುರುತ್ತವೆ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಹೂ ಬಿಡುವ ಮೊದಲು ಹಾಗೂ ಕಾಯಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಟ್ರೈಡೆಮಾರ್ಫ್ 50 ಇ.ಸಿ. 1 ಮಿ.ಲೀ. ಅಥವಾ ಥಿಯೋಫಿನೆಟ್ ಮಿಥೈಲ್ 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಗಂಧಕ 3 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಟ್ರೈಡಿಮೇಫಾನ್ 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬೆಂಡೈಜಿಮ್ 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಡೈಫೆನ್‌ಕೊನೊಜೋಲ್ 1 ಮಿ.ಲೀ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ರೋಗದ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮೂರು ಸಿಂಪರಣೆಗಳನ್ನು 10-15 ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರಬಹುದು.

> ಚಿಟ್ಟುರೋಗ

ಕೋಲೆಟೊಟ್ರೈಕಮ್ ಗ್ಲಿಯೋಸ್ಪೋರಾಯಿಡಸ್ ಎಂಬ ಶಿಲೀಂಧ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಈ ರೋಗವು ಎಲೆ, ಹೂಗೊಂಚಲು, ಸಣ್ಣ ಟೊಂಗೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ನಂತರ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವವು, ಎಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರಂದ್ರಗಳು ಕಾಣುವುದಲ್ಲದೆ ಎಲೆಗಳ ಅಂಚುಗಳು ಒಣಗಿ ನಂತರ ಉದುರುವವು. ಎಳೆಯ/ ಹೊಸ ಟೊಂಗೆಗಳ ತುದಿಗಳು

ಕಂದುಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಒಣಗುವವು. ಕೆಲವು ಸಲ ಹೊಸ ಚಿಗುರಿನ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಈ ರೋಗ ಬಂದಾಗ ಗಿಡಗಳು ತುದಿಯಿಂದ ಒಣಗುವುದು ಕಂಡು ಬರುವುದು.

ಹೂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಂದುಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಉದುರುವವು. ಇದರಿಂದ ಕಾಯಿಗಳ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಹನಿ ಹರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣುವವು, ನಂತರ ಹಣ್ಣು ಕೊಳೆಯುವುದು. ಈ ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಉದುರಿದ ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಟೊಂಗೆ, ಎಲೆ, ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋಟದಿಂದ ತೆಗೆದು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು ಅಂದರೆ ತೋಟದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಹೂ ಬಿಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶೇ.1ರಷ್ಟು ಬೋರ್ಡೊಮಿಶ್ರಣ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು 15 ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೂ ಬಿಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾದರೆ ತಾಮ್ರದ ಆಕ್ಸಿಕ್ಲೋರೈಡ್ 50 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಪಿ. 2 ಗ್ರಾಂ ಜೊತೆಗೆ ಜೈನೆಬ್ 75 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಪಿ. 2 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪರಿಸಬೇಕು. ಎಳೆಯ ಬಟಾಣಿ ಗಾತ್ರದ ಕಾಯಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಬೆಂಡಾಜಿಮ್ 50 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಪಿ. 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಥಿಯೋಫಿನೆಟ್ ಮಿಥೈಲ್ 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಬೆನೊಮಿಲ್ 50 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಪಿ. 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಡೈಫೆನ್‌ಕೊನೊಜೋಲ್ 1 ಮಿಲಿ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪರಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು 15 ದಿನದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಉಪಚರಿಸಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಕೊಯ್ಲಿನ ನಂತರದಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಹರಡುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.

➤ ಹೂಗೊಂಚಲಿನ ವಿಕಾರತೆ

ಈ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವವು, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಬಂಚಿಟಾಪ್ ಲಕ್ಷಣ - ಎಲೆಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಗುಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಎಲೆಗಳು ವಿಕಾರ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವವು, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹೂಗೊಂಚಲು ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವವು, ಕಾಯಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟರೂ ಕಾಯಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೋಗದ ಕಾರಣಗಳು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶದ ಕೊರತೆ, ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆ, ಶಿಲೀಂಧ್ರ - ಫ್ಯೂಸೇರಿಯಮ್ ಸಬ್ಲೈಟ್ರಾನಿಸ್ ಹಾಗೂ ಮೈಟ್ ನುಶಿ.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ರೋಗಪೀಡಿತ ಹೂಗೊಂಚಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಶೇ.1ರ ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ಲೇಪಿಸಬೇಕು. ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರದ ಜೊತೆಗೆ ಲಘುಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸಸ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾರ್ಮೋನ್

ಎನ್.ಎ.ಎ (200 ಪಿ.ಪಿ.ಎಮ್) ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾರ್ಬೆಂಡೈಜಿಮ್ 50 ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಪಿ. 1 ಗ್ರಾಂ ಅಥವಾ ಮ್ಯಾಂಕೊಜೆಬ್ 2 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

➤ ದಂಡಾಣು ಚುಕ್ಕೆ ರೋಗ

ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳು, ಸುತ್ತಲೂ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ ಹಾಗೂ ಬಲಿತ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಳವಾದ ಕಂದು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು.

ನಿರ್ವಹಣೆ: ಸ್ಟ್ರೆಪ್ಟೋಸೈಕ್ಲಿನ್ ಸಲ್ಫೈಟ್ 0.5 ಗ್ರಾಂ + ತಾಮ್ರದ ಆಕ್ಸಿಕ್ಲೋರೈಡ್ 3 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರತಿ ಲೀಟರ್ ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪರಿಸಬೇಕು.

ಈ ಎಲ್ಲ ನಿರ್ವಹಣಾ ಕ್ರಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಟಾವು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಗಾಯಗಳಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಣ್ಣುಗಳ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ರೋಗಮುಕ್ತ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಡಿಮೆ ಉಷ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಾವಿನ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.